

συνεισφορὰν τῆς κληρονομίας καὶ νὰ μοιράσῃ ἐξ ἴσου μὲ τὰ ἀδελφία τὴν κληρονομίαν ταύτην, ἀλλὰ τὴν ὑποχρεώνει νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς μόνην τὴν προῖκαν τῆς.

Τοῦ Ζ' Ζητήματος.

Ἄν ἡ θυγάτηρ ὑπανδρευθῇ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων τῆς, ἡ τοπικὴ συνήθεια δὲν τῆς συγχωρεῖ νὰ λαμβάνῃ μερίδιον τῆς πατρικῆς κληρονομίας, ἀλλ' ὑποχρεώνει τοὺς ἀδελφούς τῆς νὰ τὴν προικίσωσι ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς των.

Τὸ Η' Ζητήματος.

Ἡ προῖξ μὲν χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῶν μερῶν θεωρεῖται ὡς κτῆμα ἀνεκποίητον, ὅταν ὁμως εἶναι ἡ συγκατάθεσις τῶν δύο ἐκτίθεται εἰς ἐκποίησιν.

Σημ. Ἡ τοπικὴ συνήθεια τῆς ἐπαρχίας ταύτης δὲν συγχωρεῖ εἰς τὰς θυγατέρας νὰ λάβωσι ποσῶς μερίδιον ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῶν γονέων (ὅταν ἔχωσι υἱοὺς) εἴτε ζώντων εἴτε ἀποθανόντων, ἀλλ' ὑποχρεώνει τοὺς ἀδελφούς των νὰ τὰς προικίσωσι, ἂν καὶ οἱ γονεῖς δὲν ἔχουσι περιουσίαν νὰ ἀφήσωσι εἰς τοὺς υἱοὺς ἢ πολλὰ ὀλίγην.

Αἱ τοπικαὶ συνήθειαι αὗται ἐπικρατοῦσιν εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ ἀμνημονεύτους χρόνους καὶ ἐκτείνονται εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν.

Οἱ Δημογέροντες

(Τ. Σ.) Π. Παπαϊωάννου Κ. Ι. Μήλησις Γ. Γκίκας (·)

25- ΠΡΑΣΤΟΣ ¹

Ἀριθ. 291

παρ. 4 Ἰουνίου 1833
ἀρ. παρ. 323

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας.

Λαβόντες οἱ ὑποφαινόμενοι τὴν ὑπ' ἀριθ. 330: Ἐγκύκλιον ἀφορῶσαν τὴν ζήτησιν τῶν περὶ κληρονομίας καὶ προικὸς τοπικῶν Συνηθειῶν συνήλθομεν μετὰ τῶν προκριτοτέρων καὶ εἰδημονεστέρων τῆς Ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὴν συζήτησιν τούτων, τὰς ὁποίας καὶ συντάξαντες ὡς ἐφεξῆς μετὰ πλειοτέρας ἀκριβείας διευθύνομεν πρὸς τὴν Σ. ταύτην Γραμματείαν.

Συνηθείας τοπικὰς ἀφορῶσας τὸ περὶ κληρονομίας καὶ προικὸς.

Ζήτημα 1^{ον}

Ἀποθανόντως τῶν γονέων ἀδιαθέτων ἡ τοπικὴ συνήθεια ἀποκαθιστᾷ τελείους

¹ Δημοσιεύεται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, ἀνευρεθέντος ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.

κληρονόμους τῆς ὀλικῆς οὐσίας αὐτῶν τὰ ἀρσενικά τέκνα, τὰ δὲ θηλυκὰ ὑπανδρεύονται προικιζόμενα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἀντικαθισταμένων, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῶν γονέων, ὡς πρὸς τὰς ἀδελφὰς εἰς τόπον γονέων, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε μὲν προικίζονται ὑπὸ τῶν ἀρρένων μὲ περισσότερον ἀφ' ὅσον τὰς ἀναλογεῖ διὰ μερίδιον ἐκ τῆς ὀλικῆς τῶν γονέων οὐσίας, ἄλλοτε δὲ μὲ ὀλιγώτερον, οἱ δὲ ἄρρενες ὡς τέλειοι κληρονόμοι μερίζονται ὅλην τὴν ἐπίλοιπον οὐσίαν καὶ λαμβάνουσι πάντες ἀνὰ ἴσον μερίδιον χωρὶς διάκρισιν ἡλικίας.

Ζήτημα 2^{ον}

Οἱ γονεῖς ἐθεώρησαν καὶ θεωροῦν πάντοτε τὴν οὐσίαν των ὡς πρᾶγμα τὸ ὅποῖον ὀφείλεται νὰ μένῃ ἐξ ἀνάγκης πρὸς τὰ τέκνα των καὶ ὄχι εἰς ἄλλους· ὅθεν καὶ δὲν κάμνουσι διόλου μετάθεσιν τῶν κτημάτων των εἰς ἄλλους· ἀλλὰ τὰ πάντα ἀφίνουν εἰς τὰ τέκνα των προσδιορίζοντες μόνον μέρος τι ἐξ αὐτῶν καὶ δίδεται πρὸς ψυχικὴν των σωτηρίαν.

Ζήτημα 3^{ον}

Εἰς τοῦτο τὸ ζήτημα οὐδεμία τοπικὴ συνήθεια ὑπάρχει πάντως συμμορφοῦται καθ' ὅλα μὲ τὸν γραπτὸν Νόμον.

Ζήτημα 4^{ον}

Εἰς τοῦτο τὸ ζήτημα αὐτὴ μόνον ἡ διαφορὰ ὑπάρχει οἷον ὅταν τὸ ἀνδρόγυνον συζήσῃ ὑπὲρ τὰ δώδεκα ἔτη καὶ μετέπειτα ἀποθάνῃ τὸ ἐν μέρος χωρὶς νὰ ἀφίσῃ τέκνα, τότε τὸ ἐπιζήσαν λαμβάνει ἐν τι μέρος ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ ἀποβιώσαντος ἢ τῆς ἀποβιωσάσης, τὴν δὲ λοιπὴν οὐσίαν κληρονομοῦσιν κατὰ τὸν γραπτὸν Νόμον οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς.

Ζήτημα 5^{ον}

Ὅταν ἀμφότεροι οἱ γονεῖς πρὸ τῆς ἀποβιώσεώς των διαθέσωσι τὴν οὐσίαν των ὅλην ρητῶς εἰς τὰ ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ τέκνα νὰ λαμβάνῃ ἀνεξαίρετως ἕκαστον ἐκ τῆς οὐσίας ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου τῶν γονέων, τότε τὰ θηλυκὰ δύνανται νὰ λάβωσιν ἀνὰ ἴσον μερίδιον κληρονομίας, χωρὶς δὲ τῆς τοιαύτης ρητῆς διαθέσεως τὰ θηλυκὰ δὲν ἐμβαίνουν εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς οὐσίας τῶν γονέων, ἀλλὰ προικίζονται ἀπὸ τὰ ἀρσενικά, τὰ ὁποῖα ἡ τοπικὴ συνήθεια ἐνδιαλαμβανομένην εἰς τὸ πρῶτον ζήτημα ἀποκαθιστᾷ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῶν γονέων ἀντιπροσώπους αὐτῶν.

Περὶ Προικός.

Ζήτημα 6^{ον}

Ἡ προῖξ τῆς γυναικὸς κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν θεωρεῖται ὡς ἐν μερίδιον κληρονομικόν· διὸ καὶ ἡ ὑπανδρευθεῖσα θυγάτηρ δὲν ἐμβαίνει πλέον εἰς τὴν κληρο-

νομίαν τῆς λοιπῆς οὐσίας τῶν ἀποβιωσάντων γονέων, ἀλλὰ μένει μὲ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τῇ ἐδώθη ἐπ' ὀνόματι προικός, εἴτε περισσότερον ἢ ὀλιγότερον ὑπάρχει ἐνὸς ἀναλόγου μεριδίου.

Ζήτημα 7^{ον}

Καὶ τοῦτο τὸ ζήτημα λύεται ἀπὸ τὸ πρῶτον περὶ κληρονομίας, διότι οἱ ἀδελφοὶ ἐπέχονται τόπον γονέων προικίζουσιν ὥς οἱ γονεῖς τὰς ἀδελφάς των.

Ζήτημα 8^{ον}

Ἡ προῖξ ἐκποιεῖται ἀδιαφόρως ἀπὸ τὸ ἀνδρόγυνον ἢ διὰ τὴν βελτίωσιν αὐτῆς ἢ δι' ἀνάγκας ἰσχυρὰς τοῦ γάμου· οἷον ἐπὶ τῆς ἀπορίας, πτωχίας καὶ ἀσθενείας ἐνὸς τῶν συζύγων ἢ καὶ τέκνων διὰ τροφοδότησιν καὶ ἰατρείας μέσον· ἡ δὲ ἐκποίησις δὲν ἐπιστρέφεται ὀπίσω, ἀλλ' ἔχει ὅλην τὴν ἰσχύν· γίνεται ὅμως μὲ τὴν συγκατάθεσιν καὶ τῶν δύο συζύγων.

Ἐκτὸς τῶν ἄνωθεν τοπικῶν συνηθειῶν ἐκτεινομένων εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ταύτην εἰσὶ καὶ ἄλλαι τὰς ὁποίας προσυποσημειοῦμεν διὰ πληροφορίαν τῆς Σ. Γραμματείας ὥς ἀκολούθως. Ὅσα στολίδια φορέσουσιν ἢ ἐπικρεμάσουσι πρὸς ἐπίδειξιν ὁ γαμβρὸς ἢ ἄλλοι συγγενεῖς εἰς τὴν νύμφην μετὰ τὴν σύζευξιν ὅλα αὐτὰ θεωροῦνται οὐχ' ὥς χαρίσματα, ἀλλ' ὥς δάνεια πρὸς σωματικὴν εὐπρέπειαν καὶ οὕτως ἐπιστρέφονται καὶ ἀποδίδονται εἰς τοὺς ἰδίους δανειστάς.

Καὶ ὅταν ἀποθάνει τὸ ἐν πρόσωπον ἐκ τῶν δύο συζύγων ἀφίνον τέκνον, τὸ ὅποιον ἀποθάνει ἀνήλικον καὶ αὐτὸ μετέπειτα, τότε οἱ συγγενεῖς, εἴτε ἀνιόντες ἢ, εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν, οἱ ἐκ πλαγίου, δηλαδή οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἀποβιώσαντος ἐνὸς ἐκ τῶν δύο συζύγων λαμβάνουσι τὸ ἐν τριτομόριον τῆς οὐσίας του· τὰ δὲ ἄλλα δύο τριτομόρια τὰ λαμβάνει τὸ ἐπιζῆσαν πρόσωπον ἐκ τοῦ ἀνδρογύνου καὶ αὐταὶ αἱ τοπικαὶ συνηθελαι ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα, οὐχὶ γραπταί, ἀλλὰ κατὰ πατροπαράδοσιν ἐξ ἀμνημονεύτων αἰώνων ἐκτινόμεναι εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Πρασιτοῦ καθ' ἣς ἐλάβομεν πληροφορίας.

Μένομεν δὲ μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας κ.τ.λ.

Ἐν Λεωνιδίῳ τὴν 25 εἰκοσὴν πέμπτην Μαΐου τοῦ 1833 : τρία ἔτους.

Ὁ Εἰρηνοδίκης

(Τ. Σ.) Γ. Π. Παπαδόπουλος

Οἱ Δημογέροντες

(Τ. Σ.) παναγιώτης μερίκας

Μιχαὴλ Τροχάνης

ὁ καὶ Γραμματεὺς